

Dziennik Urzędowy L 148

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 50

9 czerwca 2007

Spis treści

I Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa

ROZPORZĄDZENIA

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 637/2007 z dnia 8 czerwca 2007 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 1

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 638/2007 z dnia 8 czerwca 2007 r. zmieniające ceny reprezentatywne i kwoty dodatkowych należności przywozowych na niektóre produkty w sektorze cukru, ustalone rozporządzeniem (WE) nr 1002/2006, na rok gospodarczy 2006/2007 3

★ **Rozporządzenie Komisji (WE) nr 639/2007 z dnia 8 czerwca 2007 r. zmieniające po raz 78. rozporządzenie Rady (WE) nr 881/2002 wprowadzające niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom związanym z Osamą bin Ladenem, siecią Al-Kaida i talibami i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 467/2001..... 5**

II Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa

DECYZJE

Komisja

2007/392/WE:

★ **Decyzja Komisji z dnia 21 maja 2007 r. dotycząca niewłączenia oksydometonu metylowego do załącznika I do dyrektywy Rady 91/414/EWG oraz cofnięcia zezwoleń na środki ochrony roślin zawierające tę substancję (notyfikowana jako dokument nr C(2007) 2098) ⁽¹⁾ 7**

2007/393/WE:

★ **Decyzja Komisji z dnia 6 czerwca 2007 r. dotycząca niewłączenia diazynonu do załącznika I do dyrektywy Rady 91/414/EWG oraz cofnięcia zezwoleń na środki ochrony roślin zawierające tę substancję (notyfikowana jako dokument nr C(2007) 2339) ⁽¹⁾ 9**

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

- ★ Decyzja Komisji z dnia 7 czerwca 2007 r. zmieniająca dyrektywę Rady 90/377/EWG w odniesieniu do metodologii stosowanej w celu zbierania danych dotyczących cen gazu i energii elektrycznej dla końcowych odbiorców przemysłowych ⁽¹⁾ 11

- ★ Decyzja Komisji z dnia 7 czerwca 2007 r. dotycząca przepisów krajowych w sprawie wykorzystania krótkołańcuchowych chlorowanych parafin zgłoszonych przez Królestwo Niderlandów na podstawie art. 95 ust. 4 Traktatu WE (notyfikowana jako dokument nr C(2007) 2361) ⁽¹⁾ 17

- ★ Decyzja Komisji z dnia 8 czerwca 2007 r. uchylająca decyzję 2004/409/WE uznającą zasadniczo kompletność dokumentacji przedłożonej do szczegółowego badania w celu możliwego włączenia ethaboxamu do załącznika I do dyrektywy Rady 91/414/EWG (notyfikowana jako dokument nr C(2007) 2336) ⁽¹⁾ 24

Sprostowania

- ★ Sprostowanie do rozporządzenia Komisji (WE) nr 613/2007 z dnia 1 czerwca 2007 r. zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 2368/2002 wprowadzające w życie system certyfikacji Procesu Kimberley dla handlu międzynarodowego surowcem diamentowym (Dz.U. L 141 z 2.6.2007) 25
- ★ Sprostowanie do rozporządzenia Komisji (WE) nr 1549/2006 z dnia 17 października 2006 r. zmieniającego załącznik I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. L 301 z 31.10.2006) 27

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

I

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 637/2007

z dnia 8 czerwca 2007 r.

ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 3223/94 z dnia 21 grudnia 1994 r. w sprawie szczegółowych zasad stosowania ustaleń dotyczących przywozu owoców i warzyw ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 4 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 3223/94 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w jego Załączniku.

- (2) W zastosowaniu wyżej wymienionych kryteriów standardowe wartości w przywozie powinny zostać ustalone w wysokościach określonych w Załączniku do niniejszego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości w przywozie, o których mowa w rozporządzeniu (WE) nr 3223/94, ustalone są zgodnie z tabelą zamieszczoną w Załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 9 czerwca 2007 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 8 czerwca 2007 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 337 z 24.12.1994, str. 66. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 386/2005 (Dz.U. L 62 z 9.3.2005, str. 3).

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 8 czerwca 2007 r. ustanawiającego standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	MA	64,6
	TR	94,2
	ZZ	79,4
0707 00 05	JO	167,1
	TR	162,3
	ZZ	164,7
0709 90 70	TR	98,7
	ZZ	98,7
0805 50 10	AR	54,4
	ZA	51,7
	ZZ	53,1
0808 10 80	AR	93,3
	BR	74,3
	CA	102,0
	CL	85,7
	CN	71,8
	NZ	105,2
	US	108,9
	UY	55,1
	ZA	95,3
	ZZ	88,0
0809 10 00	IL	196,3
	TR	203,0
	ZZ	199,7
0809 20 95	TR	409,4
	US	338,3
	ZZ	373,9

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, str. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 638/2007**z dnia 8 czerwca 2007 r.****zmieniające ceny reprezentatywne i kwoty dodatkowych należności przywozowych na niektóre produkty w sektorze cukru, ustalone rozporządzeniem (WE) nr 1002/2006, na rok gospodarczy 2006/2007**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 318/2006 z dnia 20 lutego 2006 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru ⁽¹⁾,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 951/2006 z dnia 30 czerwca 2006 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 318/2006 w odniesieniu do handlu z państwami trzecimi w sektorze cukru ⁽²⁾, w szczególności jego art. 36,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Ceny reprezentatywne i kwoty dodatkowych należności stosowanych do przywozu cukru białego, cukru surowego i niektórych syropów w odniesieniu do roku gospodarczego 2006/2007 zostały ustalone rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1002/2006 ⁽³⁾. Te ceny i kwoty

zostały ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 626/2007 ⁽⁴⁾.

- (2) Dane, którymi obecnie dysponuje Komisja, prowadzą do zmiany wymienionych kwot, zgodnie z zasadami i szczegółowymi przepisami wykonawczymi przewidzianymi w rozporządzeniu (WE) nr 951/2006,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Ceny reprezentatywne i dodatkowe należności stosowane do przywozu produktów, o których mowa w art. 36 rozporządzenia (WE) nr 951/2006, ustalone rozporządzeniem (WE) nr 1002/2006 w odniesieniu do roku gospodarczego 2006/2007, zmienia się zgodnie z kwotami wskazanymi w Załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 9 czerwca 2007 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 8 czerwca 2007 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 58 z 28.2.2006, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2011/2006 (Dz.U. L 384 z 29.12.2006, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 178 z 1.7.2006, str. 24. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2031/2006 (Dz.U. L 414 z 30.12.2006, str. 43).

⁽³⁾ Dz.U. L 179 z 1.7.2006, str. 36.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 145 z 7.6.2007, str. 3.

ZAŁĄCZNIK

Zmienione ceny reprezentatywne i kwoty dodatkowych należności stosowanych przy przywozie cukru białego, cukru surowego i produktów określonych kodem 1702 90 99 mające zastosowanie od dnia 9 czerwca 2007 r.

(EUR)

Kod CN	Kwota ceny reprezentatywnej za 100 kg netto rozpatrywanego produktu	Kwota dodatkowej należności za 100 kg netto rozpatrywanego produktu
1701 11 10 ⁽¹⁾	19,15	6,73
1701 11 90 ⁽¹⁾	19,15	12,54
1701 12 10 ⁽¹⁾	19,15	6,54
1701 12 90 ⁽¹⁾	19,15	12,02
1701 91 00 ⁽²⁾	23,43	14,01
1701 99 10 ⁽²⁾	23,43	9,00
1701 99 90 ⁽²⁾	23,43	9,00
1702 90 99 ⁽³⁾	0,23	0,41

⁽¹⁾ Ustalenie dla jakości standardowej określonej w załączniku I pkt III rozporządzenia Rady (WE) nr 318/2006 (Dz.U. L 58 z 28.2.2006, str. 1).

⁽²⁾ Ustalenie dla jakości standardowej określonej w załączniku I pkt II rozporządzenia (WE) nr 318/2006.

⁽³⁾ Ustalenie dla 1 % zawartości sacharozy.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 639/2007**z dnia 8 czerwca 2007 r.****zmieniające po raz 78. rozporządzenie Rady (WE) nr 881/2002 wprowadzające niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom związanym z Osamą bin Ladenem, siecią Al-Kaida i talibami i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 467/2001**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 881/2002 z dnia 27 maja 2002 r. wprowadzające niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom związanym z Osamą bin Ladenem, siecią Al-Kaida i talibami i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 467/2001 zakazujące wywozu niektórych towarów i usług do Afganistanu, wzmacniające zakaz lotów i rozszerzające zamrożenie funduszy i innych środków finansowych w odniesieniu do talibów w Afganistanie ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 7 ust. 1 tiret pierwsze,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Załącznik I do rozporządzenia (WE) nr 881/2002 zawiera listę osób, grup i podmiotów, których fundusze oraz zasoby ekonomiczne podlegają zamrożeniu zgodnie z tym rozporządzeniem.

- (2) W dniu 1 czerwca 2007 r. Komitet ds. Sankcji Rady Bezpieczeństwa ONZ postanowił zmienić listę osób, grup i podmiotów, których fundusze i zasoby ekonomiczne powinny zostać zamrożone. Powinno się zatem wprowadzić odpowiednie zmiany do załącznika I,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Niniejszym zmienia się załącznik I do rozporządzenia (WE) nr 881/2002 zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie w dniu następującym po dniu jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 8 czerwca 2007 r.

W imieniu Komisji

Eneko LANDÁBURU

Dyrektor Generalny ds. Stosunków Zewnętrznych

⁽¹⁾ Dz.U. L 139 z 29.5.2002, str. 9. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 553/2007 (Dz.U. L 131 z 23.5.2007, str. 16).

ZAŁĄCZNIK

W załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 881/2002 wprowadza się następujące zmiany:

Wpis „Abu Hafs Mauretańczyk (*alias* Mahfouz Ould al-Walid, Khalid Al-Shanqiti, Mafouz Walad Al-Walid, Mahamedou Ouid Slahi); urodzony 1.1.1975 r.” w tytule „Osoby fizyczne” otrzymuje następujące brzmienie:

„Mafouz Ould **Al-Walid** (*alias* a) Abu Hafs Mauretańczyk, b) Khalid Al-Shanqiti, c) Mafouz Walad Al.-Walid); data urodzenia: 1.1.1975 r.”

II

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa)

DECYZJE

KOMISJA

DECYZJA KOMISJI

z dnia 21 maja 2007 r.

dotycząca niewłączenia oksydemetonu metylowego do załącznika I do dyrektywy Rady 91/414/EWG oraz cofnięcia zezwoleń na środki ochrony roślin zawierające tę substancję

(notyfikowana jako dokument nr C(2007) 2098)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2007/392/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. dotyczącą wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 8 ust. 2 akapit czwarty,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 8 ust. 2 dyrektywy 91/414/EWG stanowi, że państwo członkowskie może, w okresie 12 lat od dnia notyfikacji wymienionej dyrektywy, zezwolić na wprowadzenie do obrotu środków ochrony roślin zawierających substancje czynne niewymienione w załączniku I do tej dyrektywy, a znajdujące się w obrocie dwa lata po notyfikacji, podczas gdy prowadzone są równocześnie stopniowe badania tych substancji w ramach programu prac.
- (2) Rozporządzenia Komisji (WE) nr 451/2000 ⁽²⁾ i (WE) nr 703/2001 ⁽³⁾ określają szczegółowe zasady realizacji drugiego etapu programu pracy, o którym mowa w art. 8 ust. 2 dyrektywy 91/414/EWG, i ustanawiają wykaz substancji czynnych, które mają zostać poddane ocenie,

w celu ich ewentualnego włączenia do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG. Wykaz ten obejmuje oksydemeton metylowy.

- (3) Wpływ oksydemetonu metylowego na zdrowie człowieka i środowisko naturalne został poddany ocenie zgodnie z przepisami ustanowionymi w rozporządzeniach (WE) nr 451/2000 i (WE) nr 703/2001 w odniesieniu do zakresu zastosowań proponowanych przez powiadamiającego. Ponadto w rozporządzeniach tych wyznaczono państwa członkowskie pełniące rolę sprawozdawców, które mają przedłożyć odpowiednie sprawozdania z oceny i zalecenia Europejskiemu Urzędowi ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA) zgodnie z art. 8 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 451/2000. W przypadku oksydemetonu metylowego państwem członkowskim pełniącym rolę sprawozdawcy była Francja, a wszystkie istotne informacje przekazano dnia 3 maja 2004 r.
- (4) Sprawozdanie z oceny zostało poddane przeglądowi przez państwa członkowskie oraz Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności i przedstawione Komisji dnia 23 czerwca 2006 r. w formie wniosków Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności z przeglądu w ramach oceny zagrożeń stwarzanych przez pestycydy dla substancji czynnej oksydemetonu metylowego ⁽⁴⁾. Sprawozdanie to zostało poddane przeglądowi przez państwa członkowskie i Komisję w ramach Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt, a następnie przyjęte dnia 29 września 2006 r. w formie sprawozdania z przeglądu dotyczącego oksydemetonu metylowego, opracowanego przez Komisję.

⁽¹⁾ Dz.U. L 230 z 19.8.1991, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 2007/25/WE (Dz.U. L 106 z 24.4.2007, str. 34).

⁽²⁾ Dz.U. L 55 z 29.2.2000, str. 25. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1044/2003 (Dz.U. L 151 z 19.6.2003, str. 32).

⁽³⁾ Dz.U. L 98 z 7.4.2001, str. 6.

⁽⁴⁾ EFSA Scientific Report (2006) 86, 1–96. Conclusion regarding the peer review of pesticide risk assessment of oxydemeton-methyl.

- (5) Podczas dokonywania oceny tej substancji czynnej wskazano kilka zagrożeń. W szczególności w oparciu o dostępne dane nie wykazano, że narażenie konsumenta jest na dopuszczalnym poziomie. Dostępne informacje wskazują na zagrożenia związane z metabolitami, które wykazują ten sam poziom toksyczności co substancja czynna, a nie można wykluczyć ich obecności w ilości mogącej powodować zagrożenie toksykologiczne. Ponadto wskazano na zagrożenia w odniesieniu do narażenia operatorów, pracowników i osób postronnych.
- (6) Komisja poprosiła powiadamiającego o przedstawienie uwag w odniesieniu do wyników przeglądu oraz o poinformowanie jej, czy powiadamiący nadal chce utrzymać wniosek o wydanie zezwolenia dla tej substancji. Powiadamiący przedstawił uwagi, które zostały dokładnie zbadane. Jednak pomimo przedstawionych przez powiadamiającego argumentów nie udało się rozwiązać istniejących obaw, a oceny zagrożenia dokonane na podstawie przedłożonych informacji i poddane ewaluacji w ramach posiedzeń ekspertów Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności nie wykazały, by można się było spodziewać, by w ramach proponowanych warunków stosowania środki ochrony roślin zawierające oksydemeton metylowy zasadniczo spełniały wymogi ustanowione w art. 5 ust. 1 lit. a) oraz b) dyrektywy 91/414/EWG.
- (7) Nie należy zatem włączać oksydemetonu metylowego do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG.
- (8) Należy podjąć odpowiednie środki, aby istniejące zezwolenia na środki ochrony roślin zawierające oksydemeton metylowy zostały wycofane w ustalonym czasie i nie były odnawiane oraz aby nie były udzielane nowe zezwolenia na te produkty.
- (9) Dodatkowy okres przyznany przez państwa członkowskie na zbycie, składowanie, wprowadzanie do obrotu lub zużycie istniejących zapasów środków ochrony roślin zawierających oksydemeton metylowy powinien być ograniczony do dwunastu miesięcy w celu wykorzystania istniejących zapasów nie dłużej niż przez jeden kolejny sezon wegetacyjny.

- (10) Niniejsza decyzja nie wyklucza możliwości złożenia wniosku dla oksydemetonu metylowego, zgodnie z przepisami art. 6 ust. 2 dyrektywy 91/414/EWG w celu ewentualnego włączenia go do załącznika I.
- (11) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodnie z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Oksydemetonu metylowego nie włącza się jako substancji czynnej do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG.

Artykuł 2

Państwa członkowskie dopilnowują, aby:

- zezwolenia na środki ochrony roślin zawierające oksydemeton metylowy zostały wycofane do dnia 21 listopada 2007 r.;
- zezwolenia na środki ochrony roślin zawierające oksydemeton metylowy nie były udzielane ani odnawiane, począwszy od daty publikacji niniejszej decyzji.

Artykuł 3

Dodatkowy okres przyznany przez państwa członkowskie zgodnie z przepisami art. 4 ust. 6 dyrektywy 91/414/EWG jest możliwie jak najkrótszy i upływa najpóźniej dnia 21 listopada 2008 r.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 21 maja 2007 r.

W imieniu Komisji
Markos KYPRIANOU
Członek Komisji

DECYZJA KOMISJI

z dnia 6 czerwca 2007 r.

dotycząca niewłączenia diazynonu do załącznika I do dyrektywy Rady 91/414/EWG oraz cofnięcia zezwoleń na środki ochrony roślin zawierające tę substancję

(notyfikowana jako dokument nr C(2007) 2339)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2007/393/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. dotyczącą wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin⁽¹⁾, w szczególności jej art. 8 ust. 2 akapit czwarty,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 8 ust. 2 dyrektywy 91/414/EWG stanowi, że państwo członkowskie może w okresie 12 lat od dnia notyfikacji wymienionej dyrektywy zezwolić na wprowadzenie do obrotu środków ochrony roślin zawierających substancje czynne niewymienione w załączniku I do tej dyrektywy, a znajdujące się w obrocie dwa lata po notyfikacji, podczas gdy prowadzone są równocześnie stopniowe badania tych substancji w ramach programu prac.
- (2) Rozporządzenia Komisji (WE) nr 451/2000⁽²⁾ i (WE) nr 703/2001⁽³⁾ określają szczegółowe zasady realizacji drugiego etapu programu pracy, o którym mowa w art. 8 ust. 2 dyrektywy 91/414/EWG, i ustanawiają wykaz substancji czynnych, które mają zostać zbadane pod kątem ich ewentualnego włączenia do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG. Wykaz ten obejmuje diazynon.
- (3) Wpływ diazynonu na zdrowie człowieka i środowisko naturalne został poddany ocenie zgodnie z przepisami ustanowionymi w rozporządzeniach (WE) nr 451/2000 i (WE) nr 703/2001 w odniesieniu do zakresu zastosowań proponowanych przez powiadamiającego. Ponadto w rozporządzeniach tych wyznaczono państwa członkowskie pełniące rolę sprawozdawców, które muszą przedłożyć odpowiednie sprawozdania z oceny i zalecenia Europejskiemu Urzędowi ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA) zgodnie z art. 8 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 451/2000. W przypadku diazynonu państwem członkowskim pełniącym rolę sprawozdawcy była Portugalia, a wszystkie istotne informacje przekazano dnia 9 lipca 2004 r.

(4) Sprawozdanie z oceny zostało poddane przeglądowi przez państwa członkowskie oraz Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności i przedstawione Komisji dnia 23 czerwca 2006 r. w formie wniosków Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności z przeglądu w ramach oceny zagrożeń stwarzanych przez pestycydy dla substancji czynnej diazynon⁽⁴⁾. Sprawozdanie to zostało poddane przeglądowi przez państwa członkowskie i Komisję w ramach Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt, a następnie przyjęte dnia 29 września 2006 r. w formie sprawozdania Komisji z przeglądu dotyczącego diazynonu.

(5) Podczas dokonywania oceny tej substancji czynnej wskazano na kilka zagrożeń. W szczególności w oparciu o dostępne dane nie udowodniono, że narażenie operatora, pracownika i osoby postronnej nie przekracza dopuszczalnego poziomu. Ponadto informacje dotyczące pewnych bardzo toksycznych zanieczyszczeń są niewystarczające i w związku z tym nie da się wykluczyć, że występują one w ilościach niepokojących z punktu widzenia toksykologicznego lub ekotoksykologicznego.

(6) Komisja poprosiła powiadamiającego o przedstawienie uwag w odniesieniu do wyników przeglądu oraz o poinformowanie jej, czy powiadamiający nadal podtrzymuje wniosek o wydanie zezwolenia dla substancji. Powiadamiający przedstawił uwagi, które zostały dokładnie zbadane. Jednak pomimo przedstawionych przez powiadamiającego argumentów nie udało się rozwiązać istniejących obaw, a oceny dokonane na podstawie przedłożonych informacji i poddane ewaluacji w ramach posiedzeń ekspertów Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności nie wykazały, że można się spodziewać spełnienia przez środki ochrony roślin zawierające diazynon, stosowane zgodnie z zaproponowanymi warunkami, wymogów ustanowionych w art. 5 ust. 1 lit. a) oraz b) dyrektywy 91/414/EWG.

(7) Nie należy zatem włączać diazynonu do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG.

(8) Należy podjąć odpowiednie środki, aby istniejące zezwolenia na środki ochrony roślin zawierające diazynon zostały wycofane w ustalonym czasie i nie były odnawiane oraz aby nie były udzielane nowe zezwolenia na te produkty.

⁽¹⁾ Dz.U. L 230 z 19.8.1991, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 2007/25/WE (Dz.U. L 106 z 24.4.2007, str. 34).

⁽²⁾ Dz.U. L 55 z 29.2.2000, str. 25. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1044/2003 (Dz.U. L 151 z 19.6.2003, str. 32).

⁽³⁾ Dz.U. L 98 z 7.4.2001, str. 6.

⁽⁴⁾ EFSA Scientific Report (2006) 85, 1–73. Conclusion regarding the peer review of pesticide risk assessment of diazinon.

- (9) Dodatkowy okres przyznany przez państwa członkowskie na zbycie, składowanie, wprowadzanie do obrotu lub zużycie istniejących zapasów środków ochrony roślin zawierających diazynon nie może przekraczać dwunastu miesięcy w celu wykorzystania istniejących zapasów nie dłużej niż przez jeden kolejny sezon wegetacyjny.
- (10) Niniejsza decyzja nie wyklucza możliwości złożenia wniosku dotyczącego diazynonu, zgodnie z przepisami art. 6 ust. 2 dyrektywy 91/414/EWG, w celu ewentualnego włączenia go do jej załącznika I.
- (11) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodnie z opinią Stałego Komitetu ds. Łącucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Nie włącza się diazynonu jako substancji czynnej do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG.

Artykuł 2

Państwa członkowskie dbają o to, aby:

- a) zezwolenia na środki ochrony roślin zawierające diazynon zostały wycofane do dnia 6 grudnia 2007 r.;
- b) zezwolenia na środki ochrony roślin zawierające diazynon nie były wystawiane ani odnawiane począwszy od daty publikacji niniejszej decyzji.

Artykuł 3

Ewentualny dodatkowy okres udzielony przez państwa członkowskie zgodnie z przepisami art. 4 ust. 6 dyrektywy 91/414/EWG winien być jak najkrótszy i upływać najpóźniej dnia 6 grudnia 2008 r.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 6 czerwca 2007 r.

W imieniu Komisji

Markos KYPRIANOU

Członek Komisji

DECYZJA KOMISJI**z dnia 7 czerwca 2007 r.****zmieniająca dyrektywę Rady 90/377/EWG w odniesieniu do metodologii stosowanej w celu zbierania danych dotyczących cen gazu i energii elektrycznej dla końcowych odbiorców przemysłowych****(Tekst mający znaczenie dla EOG)****(2007/394/WE)**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 90/377/EWG z dnia 29 czerwca 1990 r. dotyczącą wspólnotowej procedury w celu poprawy przejrzystości cen gazu i energii elektrycznej dla końcowych odbiorców przemysłowych ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywa 90/377/EWG określa szczegółowo formę, treść i inne cechy informacji, które powinny zostać przekazane przez przedsiębiorstwa dostarczające gaz lub energię elektryczną końcowym odbiorcom przemysłowym.
- (2) Metodologię wykorzystywaną przy zbieraniu informacji na temat cen należy uaktualniać w celu odzwierciedlenia rzeczywistych warunków panujących na konkurencyjnych rynkach energii elektrycznej i gazu, stworzonych na podstawie dyrektywy 2003/54/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 czerwca 2003 r. dotyczącej wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej i uchylającej dyrektywę 96/92/WE ⁽²⁾ oraz dyrektywy 2003/55/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 czerwca 2003 r. dotyczącej wspólnych zasad rynku wewnętrznego gazu ziemnego i uchylającej dyrektywę 98/30/WE ⁽³⁾, z uwzględnieniem faktu, że na każdym rynku działa obecnie szereg dostawców.

(3) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywę 90/377/EWG.

(4) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Komitetu określonego w art. 7 dyrektywy 90/377/EWG,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Załączniki do dyrektywy 90/377/EWG zastępuje się tekstem załącznika do niniejszej decyzji.

Artykuł 2Niniejsza decyzja wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli, dnia 7 czerwca 2007 r.

W imieniu Komisji
Andris PIEBALGS
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 185 z 17.7.1990, str. 16. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2006/108/WE (Dz.U. L 363 z 20.12.2006, str. 414).

⁽²⁾ Dz.U. L 176 z 15.7.2003, str. 37. Dyrektywa ostatnio zmieniona decyzją Komisji 2006/653/WE (Dz.U. L 270 z 29.9.2006, str. 72).

⁽³⁾ Dz.U. L 176 z 15.7.2003, str. 57.

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK I

CENY GAZU

Ceny gazu dla końcowych odbiorców przemysłowych ⁽¹⁾ należy zebrać i opracować zgodnie z następującą metodologią:

- a) Należy zbierać ceny płacone przez końcowych odbiorców przemysłowych dokonujących zakupu gazu ziemnego dostarczanego w systemie sieciowym na własne potrzeby.
- b) Uwzględnia się wszystkie rodzaje przemysłowego wykorzystania gazu, ale system *nie obejmuje* odbiorców wykorzystujących gaz:
 - w celu wytwarzania energii elektrycznej w elektrowniach lub elektrociepłowniach,
 - w celach nieenergetycznych (np. w przemyśle chemicznym),
 - w ilościach przekraczających 4 000 000 gigadżuli (GJ) rocznie.
- c) Rejestrowanie cen opiera się na systemie zakresów standardowego zużycia określonych na podstawie rocznego zużycia gazu.
- d) Ceny należy zbierać dwa razy w roku, na początku każdego półrocza (styczeń i lipiec); będą one stanowić średnią cenę gazu płaconą przez końcowego odbiorcę przemysłowego w poprzednim półroczu. Pierwsze sprawozdanie zawierające dane dotyczące cen dla Urzędu Statystycznego Wspólnot Europejskich będzie dotyczyło sytuacji z dnia 1 stycznia 2008 r.
- e) Ceny należy wyrażać w walucie krajowej za 1 GJ. Stosowana jednostka energii jest mierzona na podstawie wartości opałowej górnej.
- f) Ceny muszą zawierać wszystkie pobierane opłaty: opłaty sieciowe plus zużyta energia minus ewentualne rabaty lub premie plus inne opłaty (najem licznika, opłaty stałe itd.). Opłaty instalacyjne nie są uwzględniane.
- g) Ceny należy zarejestrować jako średnie ceny krajowe.
- h) Państwa członkowskie opracowują i wdrażają opłacalne procedury w celu zapewnienia reprezentatywnego systemu przetwarzania danych opartego o następujące zasady:
 - ceny odzwierciedlają średnie ważone ceny, przy czym jako współczynnik wagowy stosowane są udziały rynkowe zbadanych dostawców gazu. Średnia arytmetyczna cen będzie podawana wyłącznie w przypadkach, gdy nie ma możliwości obliczenia średniej ważonej. W każdym przypadku państwo członkowskie gwarantuje, że badanie obejmuje reprezentatywną część rynku krajowego,
 - udziały rynkowe powinny być oparte na ilości gazu, za jaką dostawca gazu wystawił faktury dla końcowych odbiorców przemysłowych. W miarę możliwości udziały rynkowe należy obliczać osobno dla każdego zakresu standardowego zużycia. Informacjami wykorzystanymi przy obliczaniu średnich ważonych cen zarządza państwo członkowskie, przestrzegając zasad poufności,
 - w celu zachowania poufności dane odnoszące się do cen będą przekazywane tylko wówczas, jeśli w danym państwie członkowskim jest przynajmniej trzech odbiorców końcowych w każdej z kategorii określonych w lit. j).
- i) Należy przekazać trzy poziomy cen:
 - ceny bez podatków i opłat,
 - ceny bez VAT i innych podatków podlegających zwrotowi,
 - ceny zawierające wszystkie podatki, opłaty i VAT.
- j) Ceny gazu zostaną obliczone dla następujących kategorii końcowych odbiorców przemysłowych:

Końcowi odbiorcy przemysłowi	Roczne zużycie gazu (GJ)	
	Najniższe	Najwyższe
Zakres I1		< 1 000
Zakres I2	1 000	< 10 000
Zakres I3	10 000	< 100 000
Zakres I4	100 000	< 1 000 000
Zakres I5	1 000 000	<= 4 000 000

⁽¹⁾ Pojęcie «końcowi odbiorcy przemysłowi» może obejmować innych odbiorców, niebędących osobami fizycznymi.

- k) Co dwa lata Urzędowi Statystycznemu Wspólnot Europejskich wraz ze styczniowym sprawozdaniem dotyczącym cen przekazane zostaną informacje dotyczące zastosowanego systemu przetwarzania danych, w szczególności: opis badania i jego zakres (liczba zbadanych dostawców, łączny odsetek reprezentowanego rynku itd.) oraz kryteria wykorzystane przy obliczaniu średnich ważonych cen oraz łącznego zużycia dla każdego zakresu. Pierwsze sprawozdanie dotyczące systemu przetwarzania danych będzie dotyczyło sytuacji z dnia 1 stycznia 2008 r.
- l) Raz do roku Urzędowi Statystycznemu Wspólnot Europejskich wraz ze styczniowym sprawozdaniem dotyczącym cen przekazane zostaną informacje dotyczące głównych średnich cech i czynników wpływających na ceny zebrane dla każdego zakresu zużycia.

Informacje te zawierają:

- średnie współczynniki obciążenia dla końcowych odbiorców przemysłowych odpowiadające każdemu zakresowi zużycia obliczone na podstawie całkowitej dostarczonej energii i średniego maksymalnego zapotrzebowania;
- opis rabatów udzielanych w przypadku dostaw przerywanych;
- opis opłat stałych, z tytułu najmu licznika lub innych opłat istotnych na poziomie krajowym.

- m) Raz do roku wraz ze styczniowym sprawozdaniem dotyczącym cen należy również przekazać informacje dotyczące stawek i metody obliczania, jak również opis podatków nakładanych na sprzedaż gazu końcowym odbiorcom przemysłowym. Opis musi zawierać wszelkie opłaty niebędące podatkami, obejmujące koszty systemu, oraz zobowiązania z tytułu świadczenia usług publicznych.

Opis podatków zawiera trzy wyraźnie oddzielone sekcje:

- podatki, opłaty, opłaty niebędące podatkami i inne opłaty, w tym opłaty skarbowe, niewyszczególnione w fakturach wystawionych końcowemu odbiorcy przemysłowemu. Pozycje opisane w tym punkcie zostaną zawarte w zebranych danych w ramach poziomu cen: »ceny bez podatków i opłat«,
- podatki i opłaty wyszczególnione w fakturach wystawionych końcowym odbiorcom przemysłowym i uznane za niepodlegające zwrotowi. Pozycje opisane w tym punkcie zostaną zawarte w zebranych danych w ramach poziomu cen: »ceny bez VAT i innych podatków podlegających zwrotowi«,
- podatek od wartości dodanej (VAT) i inne podatki podlegające zwrotowi, wyszczególnione w fakturach wystawionych końcowym odbiorcom przemysłowym. Pozycje opisane w tym punkcie zostaną zawarte w zebranych danych w ramach poziomu cen: »ceny zawierające wszystkie podatki, opłaty i VAT«.

Stosowne podatki, opłaty, opłaty niebędące podatkami i inne opłaty, w tym opłaty skarbowe, obejmują:

- podatek od wartości dodanej,
- opłaty koncesyjne. Są to zazwyczaj licencje i opłaty za wykorzystanie terenu i własności prywatnej lub państwowej na potrzeby sieci lub innych instalacji gazowych,
- podatki lub opłaty ekologiczne. Pozycja ta dotyczy zazwyczaj wspierania odnawialnych źródeł energii lub kogeneracji albo opłat za emisję CO₂, SO₂ lub innych substancji przyczyniających się do zmian klimatu,
- inne podatki lub opłaty związane z sektorem energetycznym: zobowiązania lub opłaty z tytułu świadczenia usług publicznych, opłaty służące finansowaniu organów regulacyjnych sektora energetycznego,
- inne podatki lub opłaty niezwiązane z sektorem energetycznym: krajowe, lokalne lub regionalne podatki z tytułu zużycia energii, podatki z tytułu dystrybucji gazu itd.

Podatki dochodowe, podatki od nieruchomości, olej napędowy, podatki drogowe, podatki z tytułu licencji tele- i radiokomunikacyjnych i reklam, opłaty licencyjne, podatki związane z odpadami nie są uwzględniane i nie są ujmowane w opisie, ponieważ stanowią one niewątpliwie część kosztów ponoszonych przez operatorów i mają zastosowanie także do innych branż lub rodzajów działalności.

- n) W państwach członkowskich, w których jedno przedsiębiorstwo dokonuje całej sprzedaży przemysłowej, informacje takie mogą zostać przekazane przez to przedsiębiorstwo. W państwach członkowskich, w których działa więcej przedsiębiorstw, informacje powinny zostać przekazane przez niezależny organ statystyczny.

ZAŁĄCZNIK II

CENY ENERGII ELEKTRYCZNEJ

Ceny energii elektrycznej dla końcowych odbiorców przemysłowych ⁽¹⁾ należy zbierać i opracować zgodnie z następującą metodologią:

- a) Należy zbierać ceny płacone przez końcowych odbiorców przemysłowych dokonujących zakupu energii elektrycznej na własne potrzeby.
- b) Uwzględnia się wszystkie rodzaje przemysłowego wykorzystania energii elektrycznej.
- c) Rejestrowanie cen opiera się na systemie zakresów standardowego zużycia określonych na podstawie rocznego zużycia energii elektrycznej.
- d) Ceny należy zbierać dwa razy w roku, na początku każdego półrocza (styczeń i lipiec); będą one stanowić średnią cenę energii elektrycznej płaconą przez końcowego odbiorcę przemysłowego w poprzednim półroczu. Pierwsze sprawozdanie zawierające dane dotyczące cen dla Urzędu Statystycznego Wspólnot Europejskich będzie dotyczyło sytuacji z dnia 1 stycznia 2008 r.
- e) Ceny należy wyrażać w walucie krajowej za 1 kWh.
- f) Ceny muszą zawierać wszystkie pobierane opłaty: opłaty sieciowe plus zużyta energia minus ewentualne rabaty lub premie plus inne opłaty (opłaty z tytułu mocy produkcyjnych, koszty sprzedaży, najem licznika itd.). Opłaty instalacyjne nie są uwzględnione.
- g) Ceny należy zarejestrować jako średnie ceny krajowe.
- h) Państwa członkowskie opracowują i wdrażają opłacalne procedury w celu zapewnienia reprezentatywnego systemu przetwarzania danych opartego o następujące zasady:
 - ceny odzwierciedlają średnie ważone ceny, przy czym jako współczynnik wagowy stosowane są udziały rynkowe zbadanych dostawców energii elektrycznej. Średnia arytmetyczna cen będzie podawana wyłącznie w przypadkach, gdy nie ma możliwości obliczenia średniej ważonej. W każdym przypadku państwo członkowskie gwarantuje, że badanie obejmuje reprezentatywną część rynku krajowego,
 - udziały rynkowe powinny być oparte na ilości energii elektrycznej, za jaką dostawca wystawił faktury dla końcowych odbiorców przemysłowych. W miarę możliwości udziały rynkowe należy obliczać osobno dla każdego zakresu standardowego zużycia. Informacjami wykorzystanymi przy obliczaniu średnich ważonych cen zarządza państwo członkowskie, przestrzegając zasad poufności,
 - w celu zachowania poufności dane odnoszące się do cen będą przekazywane tylko wówczas, jeśli w danym państwie członkowskim jest przynajmniej trzech odbiorców końcowych w każdej z kategorii określonych w lit. j);
- i) Należy przekazać trzy poziomy cen:
 - ceny bez podatków i opłat,
 - ceny bez VAT i innych podatków podlegających zwrotowi,
 - ceny zawierające wszystkie podatki, opłaty i VAT.
- j) Ceny energii elektrycznej zostaną obliczone dla następujących kategorii końcowych odbiorców przemysłowych:

Końcowi odbiorcy przemysłowi	Roczne zużycie energii elektrycznej (MWh)	
	Najniższe	Najwyższe
Zakres IA	< 20	
Zakres IB	20	< 500
Zakres IC	500	< 2 000
Zakres ID	2 000	< 20 000
Zakres IE	20 000	< 70 000
Zakres IF	70 000	<= 150 000

⁽¹⁾ Pojęcie »końcowi odbiorcy przemysłowi« może obejmować innych odbiorców, niebędących osobami fizycznymi.

- k) Co dwa lata Urzędowi Statystycznemu Wspólnot Europejskich wraz ze styczeniowym sprawozdaniem dotyczącym cen przekazane zostaną informacje dotyczące zastosowanego systemu przetwarzania danych, w szczególności: opis badania i jego zakres (liczba zbadanych dostawców, łączny odsetek reprezentowanego rynku itd.) oraz kryteria wykorzystane przy obliczaniu średnich ważonych cen oraz łącznego zużycia dla każdego zakresu. Pierwsze sprawozdanie dotyczące systemu przetwarzania danych będzie dotyczyło sytuacji z dnia 1 stycznia 2008 r.
- l) Raz do roku Urzędowi Statystycznemu Wspólnot Europejskich wraz ze styczeniowym sprawozdaniem dotyczącym cen przekazane zostaną informacje dotyczące głównych średnich cech i czynników wpływających na zebrane ceny dla każdego zakresu zużycia.

Informacje te zawierają:

- średnie współczynniki obciążenia dla końcowych odbiorców przemysłowych, odpowiadające każdemu zakresowi zużycia, obliczone na podstawie całkowitej dostarczonej energii i średniego maksymalnego zapotrzebowania,
 - tabelę określającą granice napięcia dla poszczególnych państw,
 - opis opłat stałych, z tytułu najmu licznika lub innych opłat istotnych na poziomie krajowym.
- m) Raz do roku wraz ze styczeniowym sprawozdaniem dotyczącym cen należy również przekazać informacje dotyczące stawek i metody obliczania, jak również opis podatków nakładanych na sprzedaż energii elektrycznej końcowym odbiorcom przemysłowym. Opis musi zawierać wszelkie opłaty niebędące podatkami, obejmujące koszty systemu, oraz zobowiązania z tytułu świadczenia usług publicznych.

Opis podatków zawiera trzy wyraźnie oddzielone sekcje:

- podatki, opłaty, opłaty niebędące podatkami i inne opłaty, w tym opłaty skarbowe, niewyszczególnione w fakturach wystawionych końcowemu odbiorcy przemysłowemu. Pozycje opisane w tym punkcie zostaną zawarte w zebranych danych w ramach poziomu cen: »ceny bez podatków i opłat«,
- podatki i opłaty wyszczególnione w fakturach wystawionych końcowym odbiorcom przemysłowym i uznane za niepodlegające zwrotowi. Pozycje opisane w tym punkcie zostaną zawarte w zebranych danych w ramach poziomu cen: »ceny bez VAT i innych podatków podlegających zwrotowi«,
- podatek od wartości dodanej (VAT) i inne podatki podlegające zwrotowi wyszczególnione w fakturach wystawionych końcowym odbiorcom przemysłowym. Pozycje opisane w tym punkcie zostaną zawarte w zebranych danych w ramach poziomu cen: »ceny zawierające wszystkie podatki, opłaty i VAT«.

Stosowne podatki, opłaty, opłaty niebędące podatkami i inne opłaty, w tym opłaty skarbowe, obejmują:

- podatek od wartości dodanej,
- opłaty koncesyjne. Są to zazwyczaj licencje i opłaty za wykorzystanie terenu i własności prywatnej lub państwowej na potrzeby sieci lub innych instalacji elektroenergetycznych,
- podatki lub opłaty ekologiczne. Pozycja ta dotyczy zazwyczaj wspierania odnawialnych źródeł energii lub kogeneracji albo opłat za emisje CO₂, SO₂ lub innych substancji przyczyniających się do zmian klimatu,
- podatki związane z energią jądrową i inne podatki związane z czynnościami kontrolnymi: opłaty związane z likwidacją obiektów jądrowych, opłaty z tytułu kontroli, opłaty związane z instalacjami jądrowymi itd.,
- inne podatki lub opłaty związane z sektorem energetycznym: zobowiązania lub opłaty z tytułu świadczenia usług publicznych, opłaty służące finansowaniu organów regulacyjnych sektora energetycznego,
- inne podatki lub opłaty niezwiązane z sektorem energetycznym: krajowe, lokalne lub regionalne podatki z tytułu zużycia energii, podatki z tytułu dystrybucji gazu itd.

Podatki dochodowe, podatki od nieruchomości, akcyza na produkty ropopochodne i paliwa inne niż wykorzystywane do produkcji energii elektrycznej, olej napędowy, podatki drogowe, podatki z tytułu licencji tele- i radiokomunikacyjnych i reklam, opłaty licencyjne, podatki związane z odpadami nie są uwzględniane i nie są ujmowane w opisie, ponieważ stanowią one niewątpliwie część kosztów ponoszonych przez operatorów i mają zastosowanie także do innych branż lub rodzajów działalności.

- n) Raz do roku Urzędowi Statystycznemu Wspólnot Europejskich wraz ze styczniowym sprawozdaniem dotyczącym cen przekazane zostanie zestawienie głównych składników cen energii elektrycznej. Zestawienie głównych składników cen energii elektrycznej zostanie oparte o następującą metodologię:

Całkowita cena energii elektrycznej dla danego zakresu zużycia stanowi sumę cen »przesyłu«, cen »energii i dostaw« (od momentu wytworzenia do momentu sprzedaży, z wyjątkiem sieci) oraz wszystkich podatków i opłat.

- cena »przesyłu« stanowi stosunek przychodów z opłat za przesył i dystrybucję do odpowiadającej im ilości kWh na zakres zużycia (jeżeli jest możliwe uzyskanie informacji na ten temat). Jeżeli nie jest możliwe uzyskanie informacji na temat oddzielnych ilości kWh na dany zakres, należy podać wartość szacunkową,
- cena »energii i dostaw« to cena całkowita minus cena »przesyłu« oraz minus wszystkie podatki i opłaty,
- podatki i opłaty. Dla tego składnika wprowadza się dodatkowy podział:
 - podatki i opłaty nakładane na ceny »przesyłu«,
 - podatki i opłaty nakładane na ceny »energii i dostaw«,
 - VAT i inne podatki podlegające zwrotowi.

UWAGA: Jeżeli usługi uzupełniające zostały określone oddzielnie, mogą być włączone do jednego z dwóch głównych składników w następujący sposób:

- cena »przesyłu« obejmuje następujące koszty: opłaty za przesył i dystrybucję, straty związane z przesyłem i dystrybucją, koszty sieci, koszty usług posprzedażnych, koszty serwisowania systemu i najem liczników,
 - cena »energii i dostaw« obejmuje następujące koszty: wytwarzanie, agregowanie, bilansowanie energii, koszty dostarczonej energii, obsługa klienta, zarządzanie obsługą klienta, pomiary i inne koszty związane z dostawą,
 - pozostałe koszty szczególne. Pozycja ta obejmuje koszty, które nie stanowią kosztów sieciowych, kosztów energii i dostaw ani podatków. Jeżeli takie koszty zaistnieją, zostaną one wykazane oddzielnie.
- o) W państwach członkowskich, w których jedno przedsiębiorstwo dokonuje całej sprzedaży przemysłowej, informacje takie mogą zostać przekazane przez to przedsiębiorstwo. W państwach członkowskich, w których działa więcej przedsiębiorstw, informacje powinny zostać przekazane przez niezależny organ statystyczny.”

DECYZJA KOMISJI**z dnia 7 czerwca 2007 r.****dotycząca przepisów krajowych w sprawie wykorzystania krótkołańcuchowych chlorowanych parafin zgłoszonych przez Królestwo Niderlandów na podstawie art. 95 ust. 4 Traktatu WE***(notyfikowana jako dokument nr C(2007) 2361)***(Jedynie tekst w języku niderlandzkim jest autentyczny)****(Tekst mający znaczenie dla EOG)****(2007/395/WE)**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

(…)

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 95 ust. 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

6. W terminie 6 miesięcy od notyfikacji określonych w ustępach 4 i 5 Komisja zatwierdza lub odrzuca przepisy krajowe, o których mowa, po sprawdzeniu, czy są one środkiem arbitralnej dyskryminacji lub ukrytym ograniczeniem w handlu między państwami członkowskimi i czy stanowią one przeszkodę w funkcjonowaniu rynku wewnętrznego.”.

I. FAKTY

(1) Pismem stałego przedstawicielstwa Królestwa Niderlandów przy Unii Europejskiej z dnia 8 grudnia 2006 r. rząd Niderlandów, powołując się na art. 95 ust. 4 Traktatu, poinformował Komisję o przepisach krajowych w sprawie wykorzystania krótkołańcuchowych chlorowanych parafin (zwanych dalej SCCP), które jego zdaniem powinny pozostać w mocy po przyjęciu dyrektywy 2002/45/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 czerwca 2002 r. zmieniającej po raz dwudziesty dyrektywę Rady 76/769/EWG w zakresie ograniczeń we wprowadzaniu do obrotu i stosowaniu niektórych substancji i preparatów niebezpiecznych (krótkołańcuchowych chlorowanych parafin) ⁽¹⁾.

(2) Powiadomienie z dnia 8 grudnia 2006 r. jest drugim powiadomieniem Królestwa Niderlandów dotyczącym odstępstwa od przepisów dyrektywy 2002/45/WE. Pierwszy wniosek o utrzymanie istniejących przepisów krajowych został przedłożony dnia 17 stycznia 2003 r. Decyzją 2004/1/WE ⁽²⁾ Komisja postanowiła, że Niderlandy mogą częściowo utrzymać przepisy krajowe do dnia 31 grudnia 2006 r.

1. Artykuł 95 ust. 4 i 6 Traktatu

(3) Artykuł 95 ust. 4 i 6 Traktatu stanowi, że:

„4. Jeśli po przyjęciu przez Radę lub Komisję środka harmonizującego państwo członkowskie uzna za niezbędne utrzymanie przepisów krajowych uzasadnionych ważnymi względami określonymi w artykule 30 lub dotyczącymi ochrony środowiska naturalnego lub środowiska pracy, notyfikuje je Komisji, wskazując powody ich utrzymania.

2. Dyrektywa 2002/45/WE a przepisy krajowe**2.1. Dyrektywa 2002/45/WE**

(4) Dyrektywa Rady 76/769/EWG z dnia 27 lipca 1976 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich odnoszących się do ograniczeń we wprowadzaniu do obrotu i stosowaniu niektórych substancji i preparatów niebezpiecznych ⁽³⁾, z późniejszymi zmianami, ustanawia zasady ograniczające wprowadzanie do obrotu i stosowanie niektórych substancji i preparatów niebezpiecznych. Zgodnie z art. 1 ust. 1 dyrektywa obejmuje substancje i preparaty niebezpieczne wymienione w załączniku I.

(5) Dyrektywa 2002/45/WE, której podstawą prawną jest art. 95 Traktatu, w załączniku I do dyrektywy 76/769/EWG uwzględniła nowy punkt 42 dotyczący chlorowanych alkanów o długości łańcucha C₁₀ do C₁₃ (SCCP) i ustanowiła zasady wprowadzania do obrotu i stosowania tych substancji. Zgodnie z punktem 42.1 SCCP nie mogą być wprowadzane do obrotu do stosowania jako substancje lub składniki innych substancji lub preparatów w stężeniu przekraczającym 1 %:

— w obróbce metali,

— do natłuszczania skór.

(6) Punkt 42.2 stanowi, że do dnia 1 stycznia 2003 r. wszystkie pozostałe zastosowania SCCP zostaną zbadane przez Komisję Europejską we współpracy z państwami członkowskimi oraz Komisją OSPAR w oparciu o nowe dane naukowe na temat ryzyka stwarzanego przez SCCP dla zdrowia i środowiska naturalnego. Parlament Europejski zostanie poinformowany o wynikach tego badania.

⁽¹⁾ Dz.U. L 177 z 6.7.2002, str. 21.

⁽²⁾ Dz.U. L 1 z 3.1.2004, str. 20.

⁽³⁾ Dz.U. L 262 z 27.9.1976, str. 201. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 2006/139/WE (Dz.U. L 384 z 29.12.2006, str. 94).

- (7) Artykuł 2 ust. 1 przewiduje, że państwa członkowskie wdrażają przepisy transponujące dyrektywę najpóźniej od dnia 6 stycznia 2004 r.
- (8) Dyrektywa 76/769/EWG zostanie uchylona z dniem 1 czerwca 2009 r. i zostanie zastąpiona rozporządzeniem (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady⁽¹⁾ w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH). Substancja SCCP została wymieniona w załączniku XVII do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 w punkcie 42 z ograniczeniami określonymi w dyrektywie 2002/45/WE.

2.2. Przepisy krajowe

- (9) Przepisy krajowe, zgłoszone przez Niderlandy, wprowadzono decyzją z dnia 3 listopada 1999 r. ustanawiającą przepisy zakazujące niektórych zastosowań krótkołańcuchowych chlorowanych parafin (decyzja w sprawie chlorowanych parafin, ustawa o substancjach chemicznych (WMS)) (Staatsblad van het Koninkrijk der Nederlanden, Jaargang 1999, 478).
- (10) Artykuł 1 stanowi, że decyzja obejmuje chlorowane alkan o długości łańcucha od 10 do 13 atomów węgla i zawartości chloru niemniejszej niż 48 % wagowych. Zgodnie z art. 2 ust. 1 SCCP wymienionych w art. 1 nie wolno stosować:
- a) jako plastifikatorów w farbach, powłokach malarskich i szczeliwach;
 - b) w płynach do obróbki metali;
 - c) jako środków zmniejszających palność w gumie, tworzywach sztucznych i tkaninach.

3. Podstawowe informacje o SCCP

- (11) Szczegółowy opis SCCP, ich zastosowań i wyników oceny zagrożeń przeprowadzonej w ramach rozporządzenia Rady (EWG) nr 793/93 z dnia 23 marca 1993 r. w sprawie oceny i kontroli ryzyk stwarzanych przez istniejące substancje⁽²⁾ przedstawiono w sekcji I pkt 4 decyzji 2004/1/WE. W sekcji tej uwzględniono wyłącznie nowe informacje, które stały się dostępne od stycznia 2004 r.
- (12) W oparciu o wyniki wcześniejszej oceny zagrożeń i jej przeglądów dokonanych przez Komitet Naukowy ds. Toksyczności, Ekotoksyczności oraz Środowiska (SCTEE), Komisja, zgodnie z art. 10 rozporządzenia (EWG) nr 793/93, przyjęła rozporządzenie Komisji

(WE) nr 642/2005⁽³⁾ nakładające wymagania w zakresie informacji i badań na importerów lub producentów niektórych substancji priorytetowych. Rozporządzenie to nakłada na przemysł obowiązek przedstawiania dodatkowych informacji o zagrożeniach dla środowiska oraz przeprowadzenia badań symulacyjnych biodegradacji w celu określenia okresu połowicznego zaniku w środowisku morskim, które uznano za konieczne, aby umożliwić bardziej rzetelną ocenę zagrożeń.

- (13) Właściwe stowarzyszenie branżowe (Euro Chlor) przedłożyło w 2004 r. informacje wskazujące, że od 2001 r. we wszystkich zastosowaniach stwierdza się dalszy spadek wykorzystania SCCP. Zużycie tych substancji w UE w produkcji tkanin i gumy zmniejszyło się w 2003 r. do jednej trzeciej wartości z 2001 r. Dalszy spadek (przede wszystkim w zastosowaniach w tkaninach, farbach, szczeliwach i klejach) odnotowano w 2004 r. Zużycie środków w produkcji farb oraz szczeliw i klejów także zmniejszyło się w tym okresie o 50 %. Jeszcze w 2003 r. SCCP było stosowane w płynach do obróbki metali, jednak zaprzestano tego w 2004 r., po wejściu w życie dyrektywy 2002/45/WE. W 2003 r. całkowita ilość krótkołańcuchowych chlorowanych parafin wykorzystywanych we wszystkich zastosowaniach wynosiła poniżej 1 000 ton, a w 2004 r. – poniżej 600 ton⁽⁴⁾. W odpowiedzi na rozporządzenie Komisji (WE) nr 642/2005 przemysł przeprowadził dalsze analizy laboratoryjne. Wstępne wyniki tych badań zdają się wskazywać, że SCCP mogą spełnić kryteria obowiązujące dla substancji trwałych, wykazujących zdolność do bioakumulacji i toksycznych (PBT). Końcowe sprawozdanie z badań zostanie przedstawione władzom Zjednoczonego Królestwa, występującym w charakterze sprawozdawcy zgodnie z rozporządzeniem (EWG) nr 793/93, po potwierdzeniu przez laboratorium ostatecznych wyników.

- (14) Zjednoczone Królestwo, występujące w sprawie SCCP w charakterze sprawozdawcy, sporządziło w sierpniu 2005 r. aktualizację oceny zagrożeń stwarzanych przez SCCP dla środowiska (zwaną dalej uaktualnioną oceną zagrożeń), którą omówiono i przyjęto na posiedzeniu 3. Komisji Technicznej ds. Substancji Nowych i Istniejących w 2005 r. (TCNES III 2005). W przypadku niektórych scenariuszy wcześniejsze wnioski zmieniono, a także wskazano nowe zagrożenia w zastosowaniach obejmujących środki zmniejszające palność w podkładach do tkanin, przemysłowe wykorzystywanie farb i powłok malarskich, mieszanie i przeróbka gumy w niektórych punktach docelowych w środowisku. Jednak w wyniku modyfikacji oceny w oparciu o dane o zużyciu SCCP w 2004 r. dokonano zmiany wniosków dotyczących zagrożenia w zastosowaniach obejmujących podkłady do tkanin oraz mieszanie i przeróbka gumy. Komisja wkrótce opublikuje uzgodnioną uaktualnioną ocenę zagrożeń. Jeśli okaże się to właściwe, uaktualniona ocena zagrożeń zostanie przesłana do oceny Komitetowi Naukowemu ds. Zagrożeń dla Zdrowia i Środowiska (SCHER) w drugiej połowie 2007 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 396 z 30.12.2006, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 84 z 5.4.1993, str. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 284 z 31.10.2003, str. 1).

⁽³⁾ Dz.U. L 107 z 28.4.2005, str. 14.

⁽⁴⁾ Dane liczbowe pochodzą z projektu uaktualnionego raportu w sprawie oceny zagrożeń dotyczącego SCCP, sierpień 2005.

- (15) Oprócz przedstawionych powyżej środków i działań podejmowanych przez Wspólnotę, SCCP są uwzględniane także w innych aktach prawnych Wspólnoty. Decyzja 2455/2001/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 listopada 2001 r. ustanawiająca wykaz priorytetowych substancji w dziedzinie polityki wodnej oraz zmieniająca dyrektywę 2000/60/WE⁽¹⁾ wymienia SCCP wśród priorytetowych substancji niebezpiecznych w rozumieniu art. 16 ust. 3 Ramowej dyrektywy wodnej. Zgodnie z przepisami Ramowej dyrektywy wodnej Komisja przedkłada wnioski dotyczące środków kontroli zaprzestania lub stopniowego eliminowania zrzutów, emisji i strat w ciągu 20 lat od ich przyjęcia oraz wnioski dotyczące norm jakości mających zastosowanie do stężeń w wodach powierzchniowych, osadach lub w faunie i florze.
- (16) Dnia 17 lipca 2006 r. Komisja przyjęła wniosek w sprawie dyrektywy dotyczącej środowiskowych norm jakości w zakresie polityki wodnej zmieniającej dyrektywę 2000/60/WE. Dyrektywa, której dotyczy wniosek, utrzymuje kategoryzację SCCP jako priorytetowych substancji niebezpiecznych oraz ustanawia normy jakości mające zastosowanie do stężeń takich substancji w wodach powierzchniowych. Wniosek nie przewiduje konkretnych środków kontrolnych dla żadnej substancji priorytetowej, ponieważ wiele środków dotyczących ochrony środowiska wchodzi w zakres innych istniejących przepisów wspólnotowych. Wydaje się, że bardziej opłacalne i proporcjonalne będzie uwzględnienie przez państwa członkowskie – w razie potrzeby i przy wykonywaniu obowiązującego prawodawstwa wspólnotowego – odpowiednich środków kontroli w ramach środków opracowywanych dla każdego dorzecza zgodnie z przepisami art. 11 dyrektywy 2000/60/WE.
- (17) Rozporządzenie (WE) nr 850/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. dotyczące trwałych zanieczyszczeń organicznych i zmieniające dyrektywę 79/117/EWG⁽²⁾ wdraża postanowienia dwóch aktów międzynarodowych w sprawie trwałych zanieczyszczeń organicznych (POP): Protokołu w sprawie POP⁽³⁾ z 1998 r. do Konwencji w sprawie transgranicznego zanieczyszczania powietrza na dalekie odległości Europejskiej Komisji Gospodarczej Organizacji Narodów Zjednoczonych oraz konwencji sztokholmskiej dotyczącej trwałych zanieczyszczeń organicznych⁽⁴⁾.
- (18) Rozporządzenie (WE) nr 850/2004 oraz obie konwencje międzynarodowe nie zawierają konkretnych przepisów dotyczących SCCP. Jednakże obie konwencje uwzględniają mechanizmy umożliwiające składanie wniosków o umieszczenie kolejnych substancji oraz procedury oceny takich wniosków.
- (19) Komisja, w imieniu Wspólnoty Europejskiej, wraz z państwami członkowskimi będącymi stronami Protokołu w sprawie trwałych zanieczyszczeń organicznych złożyła dnia 9 września 2005 r. wniosek o zmianę odpowiedniego załącznika II do protokołu i uwzględnienie SCCP. W trakcie posiedzenia we wrześniu 2006 r. grupa zadaniowa powołana zgodnie z protokołem do oceny wniosków o uwzględnienie kolejnych substancji poparała zawarty w dokumentacji wniosek stwierdzający, że SCCP powinny być uznane za trwale zanieczyszczenia organiczne w kontekście protokołu, zaś profil ryzyka stanowi wystarczającą informację wskazującą, że SCCP mogą podlegać transgranicznemu przemieszczaniu się w atmosferze na dalekie odległości. Grupa zadaniowa doszła do ogólnego wniosku, że charakter zagrożenia, a także informacje uzyskane z monitorowania, wskazują na możliwość wystąpienia skutków dla środowiska wskutek transgranicznego przemieszczania się w atmosferze na dalekie odległości. Grupa zadaniowa uznała, że informacje zamieszczone w przeglądzie SCCP przeprowadzonym przez grupę zadaniową B (możliwości zarządzania ryzykiem) są prawidłowe, chociaż w przypadku wielu aspektów oceny społeczno-gospodarczej poszczególnych działań w ramach zarządzania ryzykiem konieczne okazały się informacje dodatkowe. W grudniu 2006 r. strony protokołu zaznajomiły się z proponowanymi przez grupę zadaniową wnioskami dotyczącymi kwestii technicznych dokumentacji w sprawie SCCP, uzgodniły, że substancje te powinny zostać uznane za trwale zanieczyszczenia organiczne zgodnie z protokołem, i wniosowały, aby grupa zadaniowa kontynuowała prace związane z przeglądem SCCP przeprowadzonym przez grupę zadaniową B oraz zbadała strategię zarządzania ryzykiem.
- (20) Ponadto dnia 29 czerwca 2006 r. Komisja Europejska, w imieniu Wspólnoty Europejskiej, wraz z państwami członkowskimi będącymi stronami konwencji sztokholmskiej złożyła wniosek o zmianę odpowiednich załączników do konwencji i uwzględnienie SCCP. W trakcie drugiego posiedzenia w dniach 6–10 listopada 2006 r. Komitet ds. Przeglądu Trwałych Zanieczyszczeń Organicznych stwierdził na podstawie decyzji POPRC-2/8⁽⁵⁾, że SCCP spełniają kryteria przeglądu wymienione w załączniku D do konwencji. Decyzja zaleca ponadto sporządzenie wstępnego profilu ryzyka zgodnie z załącznikiem E do konwencji.
- ⁽¹⁾ Dz.U. L 331 z 15.12.2001, str. 1.
- ⁽²⁾ Dz.U. L 158 z 30.4.2004, str. 7. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 323/2007 (Dz.U. L 85 z 27.3.2007, str. 3).
- ⁽³⁾ Konwencja z 1979 r. w sprawie transgranicznego zanieczyszczania powietrza na dalekie odległości, dotycząca kwestii ochrony środowiska na obszarze działania Europejskiej Komisji Gospodarczej Organizacji Narodów Zjednoczonych poprzez współpracę naukową i negocjacje w sprawie polityki, została rozszerzona o osiem protokołów określających konkretne działania, które mają zostać podjęte przez strony w celu zmniejszenia emisji zanieczyszczeń powietrza. Protokół w sprawie trwałych zanieczyszczeń organicznych podpisany w 1998 r. wszedł w życie z dniem 23 października 2003 r. Został on ratyfikowany przez Wspólnotę Europejską dnia 30 kwietnia 2004 r.
- ⁽⁴⁾ Konwencja sztokholmska z dnia 22 maja 2001 r. jest układem międzynarodowym, którego celem jest wyeliminowanie lub zmniejszenie emisji trwałych zanieczyszczeń organicznych do środowiska. Konwencja weszła w życie dnia 17 maja 2004 r. Komisja Europejska ratyfikowała konwencję dnia 16 listopada 2004 r.
- ⁽⁵⁾ Tekst dostępny pod adresem: http://www.pops.int/documents/meetings/poprc_2/meeting_docs/report/default.htm

- (21) Jeśli ostatecznie SCCP zostaną uwzględnione w konwencji sztokholmskiej w ramach jednego ze stosownych załączników, Komisja Europejska przedłoży wniosek o wprowadzenie odpowiednich środków na mocy dyrektywy 76/769/EWG lub rozporządzenia (WE) nr 850/2004, mających na celu zaostrezenie obecnych ograniczeń.

II. POSTĘPOWANIE

- (22) Kroki proceduralne związane z pierwszym powiadomieniem przez Królestwo Niderlandów z dnia 17 stycznia 2003 r. na podstawie art. 95 ust. 4 Traktatu przedstawiono w sekcji II decyzji Komisji 2004/1/WE.
- (23) Dnia 16 grudnia 2003 r. zgodnie z art. 95 ust. 6 Komisja powiadomiła Królestwo Niderlandów o decyzji 2004/1/WE przyjętej tego samego dnia, na mocy której Komisja zatwierdziła przepisy krajowe dotyczące SCCP, których dotyczyło powiadomienie Niderlandów z dnia 21 stycznia 2003 r., w zakresie, w jakim przepisy te nie obejmują wykorzystania SCCP jako składników innych substancji lub preparatów w stężeniu niższym niż 1 % przeznaczonych do zastosowania jako plastyfikatory w produkcji farb, powłok malarskich lub szczeliw bądź środków zmniejszających palność w gumie i tkaninach. Odstępstwo to pozostawało w mocy do dnia 31 grudnia 2006 r.
- (24) Po przyjęciu decyzji 2004/1/WE, która zezwalała Niderlandom na częściowe utrzymanie przepisów krajowych, Niderlandy nie dokonały zmiany przepisów krajowych w celu dostosowania do przepisów tej decyzji.
- (25) Zamiast tego Niderlandy wniosły przed Europejskim Trybunałem Sprawiedliwości o uchylenie decyzji 2004/1/WE na podstawie art. 230 Traktatu (numer referencyjny T-234/04, poprzedni nr sprawy C-103/04). Sprawa ta nie została dotąd rozpatrzona przez Sąd Pierwszej Instancji. We wniosku Niderlandy kwestionują to, że do wdrożenia środków krajowych dotyczących stosowania SCCP, do których nie ma odniesienia w dyrektywie 2002/45/WE, konieczne jest zezwolenie.
- (26) Pismem z dnia 8 grudnia 2006 r. przekazany przez stałe przedstawicielstwo Królestwa Niderlandów przy Unii Europejskiej rząd Niderlandów, powołując się na art. 95 ust. 4 Traktatu, po raz drugi powiadomił Komisję o przepisach krajowych dotyczących stosowania SCCP oraz o tym, że zamierza je utrzymać po przyjęciu dyrektywy 2002/45/WE.
- (27) Powiadomienie z dnia 8 grudnia 2006 r. ma ten sam cel, co powiadomienie z dnia 17 stycznia 2003 r., czyli zatwierdzenie przepisów decyzji w sprawie chlorowanych parafin na podstawie ustawy o substancjach niebezpiecznych. Ponieważ w powiadomieniu Niderlandy nie przedłożyły nowych przepisów krajowych, Komisja przyjmuje,

że przepisy krajowe, o których została powiadomiona, to przepisy zgłoszone w styczniu 2003 r.: decyzja z dnia 3 listopada 1999 r. ustanawiająca przepisy zakazujące niektórych zastosowań krótkołańcuchowych chlorowanych parafin (decyzja w sprawie chlorowanych parafin, ustawa o substancjach chemicznych (WMS)) (Staatsblad van het Koninkrijk der Nederlanden, Jaargang 1999, 478).

- (28) W pismach z dnia 15 grudnia 2006 r. i 20 grudnia 2006 r. Komisja poinformowała rząd Niderlandów, że otrzymała powiadomienie zgodnie z art. 95 ust. 4 Traktatu oraz że sześciomiesięczny okres jego rozpatrzenia zgodnie z art. 95 ust. 6 rozpoczął się dnia 9 grudnia 2006 r., czyli w dzień po otrzymaniu powiadomienia.
- (29) W piśmie z dnia 30 stycznia 2007 r. Komisja poinformowała pozostałe państwa członkowskie o powiadomieniu zgłoszonym przez Niderlandy. Komisja opublikowała także zawiadomienie w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽¹⁾, aby poinformować zainteresowane strony o przepisach krajowych, które Niderlandy zamierzają utrzymać, oraz o przesłankach, na które się powołują. W okresie składania uwag (30 dni po opublikowaniu) żadne państwo członkowskie lub inna strona zainteresowana nie zgłosiła uwag.

III. OCENA

1. Opinia w sprawie dopuszczalności

- (30) W motywach 38 i 39 decyzji 2004/1/WE Komisja stwierdza, że wniosek przedłożony przez Królestwo Niderlandów jest dopuszczalny. Do celów niniejszej decyzji dokonuje się odwołania do decyzji poprzedniej. Mimo to, ważne wydaje się przypomnienie punktów, w których zgłoszone przepisy krajowe są niezgodne z przepisami dyrektywy 2002/45/WE.
- (31) Podsumowując, zgłoszone przepisy krajowe odbiegają od przepisów dyrektywy 2002/45/WE w następujących kwestiach:
- stosowanie SCCP o zawartości chloru niemniejszej niż 48 % jako plastyfikatorów do farb, powłok malarskich i szczeliw bądź jako środków zmniejszających palność w gumie, tworzywach sztucznych i tkaninach, które nie podlega ograniczeniom dotyczącym wprowadzenia do obrotu i stosowania na mocy dyrektywy, jest w Niderlandach zabronione,
 - stosowanie substancji i preparatów w płynach do obróbki metali, w których znajdują się SCCP o zawartości chloru niemniejszej niż 48 %, które nie podlega ograniczeniom dotyczącym wprowadzenia do obrotu i stosowania na mocy dyrektywy, jeśli stężenie SCCP nie przekracza 1 %, jest w Niderlandach zabronione.

⁽¹⁾ Dz.U. C 21 z 30.1.2007, str. 5.

2. Istota sprawy

- (32) Zgodnie z art. 95 ust. 4 i 6, akapit pierwszy Traktatu Komisja ma za zadanie ustalić, czy wszystkie warunki umożliwiające państwu członkowskiemu utrzymanie przepisów krajowych stanowiących odstępstwo od wspólnotowego środka harmonizującego wymienione w tym artykule zostały spełnione.
- (33) W szczególności Komisja ocenia, czy przepisy krajowe są uzasadnione ważnymi względami określonymi w art. 30 Traktatu lub są związane z ochroną środowiska naturalnego bądź środowiska pracy i nie wykraczają poza zakres konieczny do osiągnięcia zasadnego zamierzonego celu. Ponadto jeśli Komisja uzna, że przepisy krajowe spełniają powyższe warunki, musi sprawdzić, zgodnie z art. 95 ust. 6, czy przepisy krajowe nie stanowią środka arbitralnej dyskryminacji lub ukrytego ograniczenia w handlu między państwami członkowskimi i czy nie stanowią przeszkody w funkcjonowaniu rynku wewnętrznego.
- (34) Należy zauważyć, że w świetle ram czasowych ustalonych w art. 95 ust. 6 Traktatu WE Komisja przy rozpatrywaniu zasadności przepisów krajowych zgłaszanych na podstawie art. 95 ust. 4 musi opierać się na przesłankach przedłożonych przez państwo członkowskie dokonujące zgłoszenia. Oznacza to, że zgodnie z postanowieniami Traktatu WE, odpowiedzialność za udowodnienie, że przepisy krajowe są zasadne, spoczywa na państwie członkowskim, które wnioskuje o ich utrzymanie. Zważywszy na ramy proceduralne ustalone w art. 95 ust. 4 i 6 Traktatu WE, a w szczególności na ścisły termin podjęcia decyzji, Komisja musi zazwyczaj ograniczyć się do zbadania zasadności kwestii podnoszonych przez wnioskujące państwo członkowskie bez samodzielnego poszukiwania możliwego uzasadnienia wniosku.
- (35) Jeśli jednak Komisja posiada informacje, na podstawie których konieczne mogłoby być zbadanie wspólnotowego środka harmonizującego, od którego zgłoszone przepisy krajowe stanowią odstępstwo, może je uwzględnić przy ocenie zgłoszonych przepisów krajowych.
- 2.1. Uzasadnienie z uwagi na ważne względy
- (36) Uzasadnienie przepisów krajowych z uwagi na ważne względy zostało bardzo dokładnie rozpatrzone w sekcji III pkt 2 decyzji 2004/1/WE. Zgodnie z ustaleniami tej decyzji (motywy 55 i 56) przepisy krajowe, w zakresie, w jakim zakazują stosowania SCCP jako składników innych substancji lub preparatów w obróbce metali, można uzasadnić potrzebą ochrony środowiska naturalnego. Wobec braku innych informacji wskazujących na to, że uzasadniony zamierzony cel można osiągnąć, stosując mniej ograniczające środki, np. w szczególności niższy limit stężenia SCCP będących składnikami innych substancji lub preparatów, stwierdzono, że przepisy krajowe nie wykraczają poza zakres konieczny do osiągnięcia celu.
- (37) Ponadto w decyzji 2004/1/WE stwierdza się w motywie 66 dotyczącym pozostałych zastosowań SCCP jako substancji, że biorąc pod uwagę zasadę ostrożności, przepisy krajowe, w zakresie, w jakim zakazują pozostałych zastosowań SCCP, mogą pozostać w mocy przez czas ograniczony, aby nie zakłócać działania istniejących środków, które mogą okazać się uzasadnione w świetle najbliższej oceny zagrożeń.
- (38) W decyzji nr 2004/1/WE stwierdza się w motywie 68 dotyczącym zakazu stosowania SCCP jako składników innych substancji i preparatów w oparciu o opinię SCTEE z dnia 3 października 2003 r., że przepisy krajowe nie są uzasadnione, z wyjątkiem tworzyw sztucznych, w przypadku których mogą wystąpić problemy.
- (39) Podsumowując, w decyzji 2004/1/WE zatwierdzono przepisy krajowe, o ile nie obowiązują one w przypadku stosowania SCCP jako składników innych substancji lub preparatów w stężeniach poniżej 1 % przeznaczonych do użycia jako plastyfikatory w farbach, powłokach malarskich i szczeliwach lub środki zmniejszające palność w gumie i tkaninach. Decyzję wydano w oparciu o dowody naukowe dostępne przy jej podejmowaniu i zasadę ostrożności.
- (40) W porównaniu z wnioskiem z 2003 r., w nowym wniosku Niemcy nie przedstawiły nowych informacji.
- (41) Z drugiej jednak strony, na poziomie ogólnoeuropejskim poczyniono postępy, które poszerzyły dostępną wiedzę. Wyniki badań dotyczących biodegradacji wymagane rozporządzeniem (WE) nr 642/2005 zdają się wskazywać, że szybkość mineralizacji jest niewielka, a zatem spełnione zostanie kryterium trwałości dla substancji trwałych, wykazujących zdolność do bioakumulacji i toksycznych.
- (42) W zaktualizowanym projekcie oceny zagrożeń przedstawionym przez władze Zjednoczonego Królestwa na posiedzeniu TCNES III w 2005 r. wskazano, że w niektórych zastosowaniach określone zostały nowe zagrożenia, także w oparciu o najnowsze dane o zużyciu SCCP. Sprawozdawca (Zjednoczone Królestwo) w szczególności określił nowe zagrożenia związane z wykorzystaniem SCCP w produkcji podkładów do tkanin oraz sporządzaniem mieszanek i przeróbką gumy. Zaktualizowana ocena zagrożeń została przyjęta na piśmie i wkrótce zostanie opublikowana przez Komisję. Jeśli okaże się to właściwe, zostanie przesłana SCHER do przeglądu.

(43) Jeśli nowo określone zagrożenia będą wymagać wprowadzenia dodatkowych środków zarządzania ryzykiem w przypadku niektórych zastosowań SCCP poza obróbką metali oraz natłuszczeniem skóry, Komisja podejmie kolejne środki zmniejszające zagrożenie poza wcześniej przewidywanymi dyrektywą 2002/45/WE. Dokładny zakres ewentualnych dalszych ograniczeń nie jest obecnie znany. Ponadto stała ocena wspólnotowych powiadomień dotyczących SCCP w ramach odpowiednio Protokołu dotyczącego trwałych zanieczyszczeń organicznych Europejskiej Komisji Gospodarczej Organizacji Narodów Zjednoczonych oraz konwencji sztokholmskiej dotyczącej trwałych zanieczyszczeń organicznych, a także ewentualne uwzględnienie tych substancji w jednej lub obu umowach międzynarodowych może doprowadzić do dalszych ograniczeń w ramach rozporządzenia (WE) nr 850/2004.

(44) Niezależnie od tego, istnieje możliwość, że przyszłe ograniczenia będą dotyczyły zastosowań obecnie dozwolonych prawodawstwem wspólnotowym, a jednocześnie zabronionych przepisami krajowymi Niderlandów.

(45) W takim przypadku i zważywszy na zasadę ostrożności, przepisy krajowe obowiązujące w Niderlandach można uznać za w pełni uzasadnione do czasu, gdy środki wspólnotowe uwzględniające w pełni najnowsze dane naukowe zostaną przyjęte na podstawie dyrektywy 76/769/EWG lub rozporządzenia (WE) nr 850/2004.

2.2. Brak arbitralnej dyskryminacji lub ukrytego ograniczenia w handlu między państwami członkowskimi oraz przeszkód w funkcjonowaniu rynku wewnętrznego

2.2.1. Brak arbitralnej dyskryminacji

(46) Postanowienia art. 95 ust. 6 zobowiązują Komisję do sprawdzenia, czy planowane środki nie stanowią przypadku arbitralnej dyskryminacji. Zgodnie z orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości, aby nie zachodził przypadek dyskryminacji, podobne okoliczności nie mogą być traktowane w różny sposób, zaś okoliczności odmienne w sposób identyczny.

(47) Przepisy krajowe mają charakter ogólny i dotyczą zastosowania SCCP niezależnie od tego, czy substancje wytwarzane są w Niderlandach, czy importowane z innych państw członkowskich. Wobec braku dowodów przeciwnych, stwierdza się, że przepisy krajowe nie stanowią przypadku arbitralnej dyskryminacji.

2.2.2. Brak ukrytego ograniczenia w handlu

(48) Przepisy krajowe ograniczające stosowanie produktów w zakresie szerszym niż dyrektywa wspólnotowa stanowią zazwyczaj barierę handlową, jeśli produkty wprowadzane legalnie do obrotu i stosowane na pozostałym obszarze Wspólnoty nie mogą, wskutek zakazu stosowania, być wprowadzane do obrotu w danym państwie członkowskim. Warunki konieczne wymienione w art. 95 ust. 6 mają na celu zapobieżenie nieuzasadnionemu stosowaniu ograniczeń opartych na kryteriach wyszczególnionych w ust. 4 i 5 tego artykułu, co stanowiłoby przypadek wykorzystywania środków ekonomicznych w celu ograniczenia importu produktów z innych państw członkowskich, a w rezultacie – metodę pośredniej ochrony produkcji krajowej.

(49) Jak stwierdzono powyżej, rzeczywistym celem przepisów krajowych jest ochrona środowiska naturalnego przed zagrożeniami związanymi z zastosowaniem SCCP. Wobec braku innych dowodów wskazujących na to, że przepisy krajowe stanowią w rzeczywistości środek wprowadzony w celu ochrony produkcji krajowej, należy stwierdzić, że nie stanowią one ukrytego ograniczenia w handlu między państwami członkowskimi.

2.2.3. Brak przeszkód w funkcjonowaniu rynku wewnętrznego

(50) Warunku tego nie można interpretować w sposób, który wykluczałby zatwierdzenie każdego środka krajowego mogącego wpływać na ustanowienie rynku wewnętrznego. Istotnie każdy środek krajowy stanowiący odstępstwo od środka harmonizującego, którego celem jest ustanowienie i funkcjonowanie rynku wewnętrznego, co do zasady może wpływać na rynek wewnętrzny. W związku z tym, aby utrzymać przydatność procedury określonej w art. 95 Traktatu, pojęcie przeszkody w funkcjonowaniu rynku wewnętrznego musi być, w kontekście art. 95 ust. 6, rozumiane jako wpływ nieproporcjonalnie duży wobec zamierzonego celu.

(51) Ustalono, że przepisy krajowe mogą być czasowo utrzymane z przyczyn związanych z ochroną środowiska naturalnego oraz że na podstawie dostępnych informacji wydaje się, że stanowią jedyny dostępny środek gwarantujący utrzymanie wysokiego poziomu ochrony, do którego dążą Niderlandy. Komisja uważa zatem, że do czasu określenia odpowiednich środków zmniejszenia zagrożenia można stwierdzić, że warunek związany z brakiem przeszkód w funkcjonowaniu rynku wewnętrznego został spełniony.

IV. WNIOSEK

- (52) Jak stwierdzono w sekcji I pkt 3 niniejszej decyzji, w czasie gdy przyjmowano decyzję 2004/1/WE podjęto na poziomie wspólnotowym szereg inicjatyw mających na celu gromadzenie informacji niezbędnych do usunięcia lub zmniejszenia niepewności związanych z oceną zagrożeń SCCP. Wyniki uaktualnionej oceny zagrożeń wskazują, że istnieją dodatkowe zagrożenia, które będą prawdopodobnie wymagać przyjęcia odpowiednich środków kontroli zagrożeń przez Komisję.
- (53) Zgodnie z konwencją sztokholmską i Protokołem dotyczącym trwałych zanieczyszczeń organicznych Europejskiej Komisji Gospodarczej Organizacji Narodów Zjednoczonych prowadzony jest stały przegląd SCCP, który może doprowadzić do ich włączenia do powyższych dokumentów międzynarodowych. Spowodowałoby to zastosowanie środków wspólnotowych zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 850/2004.
- (54) Ponieważ nowe środki, które zostałyby przyjęte na poziomie wspólnotowym, mogą dotyczyć zastosowań SCCP dozwolonych obecnie przepisami dyrektywy 76/769/EWG, jednak zabronionych ustawodawstwem krajowym Niderlandów, a także uwzględniając zasadę ostrożności, należy stwierdzić, że przepisy krajowe mogą zostać czasowo utrzymane z przyczyn związanych z ochroną środowiska naturalnego. Przepisy te nie wykraczają poza zakres konieczny do osiągnięcia zamierzonego celu w zakresie, w którym zabraniają stosowania SCCP jako składników innych substancji i preparatów w płynach do obróbki metali, środkach zmniejszających palność w gumie, tworzywach sztucznych i tkaninach oraz plastifikatorach w farbách, powłokach malarskich i szczeliwach. Należy zatem przyznać odstępstwo dla przepisów krajowych w całości.
- (55) Ponadto przepisy krajowe, w zakresie, w jakim mogą być czasowo utrzymane, nie stanowią przypadku arbitralnej dyskryminacji lub ukrytego ograniczenia w handlu

między państwami członkowskimi oraz nie są przeszkodą w funkcjonowaniu rynku wewnętrznego.

- (56) Komisja zatwierdza zatem przepisy krajowe w zakresie określonym powyżej. Komisja stwierdza jednak, że zatwierdzenie straci ważność w momencie przyjęcia środków wspólnotowych dotyczących SCCP na podstawie dyrektywy 76/769/EWG lub rozporządzenia (WE) nr 850/2004, w zależności od tego, który z instrumentów okaże się właściwszy,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Przepisy krajowe dotyczące SCCP zgłoszone przez Niderlandy w dniu 8 grudnia 2006 r. na podstawie art. 95 ust. 4 zostają zatwierdzone.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja jest skierowana do Królestwa Niderlandów i traci ważność w tym z poniższych terminów, który przypadnie wcześniej:

- wejście w życie dyrektywy Komisji dostosowującej załącznik I dyrektywy 76/769/EWG z dnia 27 w odniesieniu do SCCP,
- wejście w życie rozporządzenia zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 850/2004 w odniesieniu do SCCP.

Sporządzono w Brukseli, dnia 7 czerwca 2007 r.

W imieniu Komisji
Günter VERHEUGEN
Wiceprzewodniczący

DECYZJA KOMISJI**z dnia 8 czerwca 2007 r.****uchylająca decyzję 2004/409/WE uznającą zasadniczo kompletność dokumentacji przedłożonej do szczegółowego badania w celu możliwego włączenia ethaboxamu do załącznika I do dyrektywy Rady 91/414/EWG***(notyfikowana jako dokument nr C(2007) 2336)***(Tekst mający znaczenie dla EOG)***(2007/396/WE)*

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. dotyczącą wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 6 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 6 ust. 2 dyrektywy 91/414/EWG, w dniu 30 września 2003 r. Zjednoczone Królestwo otrzymało od przedsiębiorstwa LG Life Science Ltd wniosek o włączenie substancji czynnej ethaboxam do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG.
- (2) Decyzją Komisji 2004/409/WE ⁽²⁾ potwierdzono, po wstępnym rozpatrzeniu, że dokumentacja jest „kompletna”, można ją uznać za zasadniczo spełniającą wymogi dotyczące danych i informacji, określone w załącznikach II i III do dyrektywy 91/414/EWG.
- (3) Tym samym umożliwiono państwom członkowskim przyznawanie tymczasowych zezwoleń na środki ochrony roślin zawierające ethaboxam, zgodnie z art. 8 ust. 1 dyrektywy 91/414/EWG. Żadne z państw członkowskich nie skorzystało z tej możliwości.
- (4) Zjednoczone Królestwo zgłosiło Komisji, że szczegółowe badanie dokumentacji wykazało brak kilku istotnych

elementów danych wymaganych na mocy załączników II i III do dyrektywy 91/414/EWG. Były to dane dotyczące przede wszystkim toksykologii. Dokumentacji ethaboxamu nie można zatem uznać za kompletną.

(5) Należy uchylić decyzję 2004/409/WE.

(6) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Uchyla się decyzję 2004/409/WE.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 8 czerwca 2007 r.

W imieniu Komisji

Markos KYPRIANOU

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 230 z 19.8.1991, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 2007/25/WE (Dz.U. L 106 z 24.4.2007, str. 34).

⁽²⁾ Dz.U. L 151 z 30.4.2004, str. 25.

SPROSTOWANIA**Sprostowanie do rozporządzenia Komisji (WE) nr 613/2007 z dnia 1 czerwca 2007 r. zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 2368/2002 wprowadzające w życie system certyfikacji Procesu Kimberley dla handlu międzynarodowego surowcem diamentowym**

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 141 z dnia 2 czerwca 2007 r.)

Strona 61, tekst załącznika II otrzymuje brzmienie:

„ZAŁĄCZNIK II

„ZAŁĄCZNIK III

Wykaz właściwych organów w państwach członkowskich oraz ich zadań zgodnie z art. 2 i 19**BELGIA**

Federale Overheidsdienst Economie, KMO, Middenstand en Energie, Dienst Vergunningen/Service Public Fédéral Economie, PME, Classes moyennes et Énergie, Service Licence,

Italiëlei 124, bus 71
B-2000 Antwerpen
Tel. (32-3) 206 94 70
Fax (32-3) 206 94 90
E-mail: kpcs-belgiumdiamonds@economie.fgov.be

W Belgii kontrola przywozu i wywozu surowca diamentowego, wymagana przez rozporządzenie (WE) nr 2368/2002, oraz obsługa celna odbywać się będzie tylko pod adresem:

The Diamond Office
Hovenierstraat 22
B-2018 Antwerpen

REPUBLIKA CZESKA

W Republice Czeskiej kontrola przywozu i wywozu surowca diamentowego, wymagana przez rozporządzenie (WE) nr 2368/2002, oraz obsługa celna odbywać się będzie tylko pod adresem:

Generální ředitelství cel
Budějovická 7
140 96 Praha 4
Česká republika
Tel. (420-2) 61 33 38 41, (420-2) 61 33 38 59, cell (420-737) 213 793
Fax (420-2) 61 33 38 70
E-mail: diamond@cs.mfcr.cz

NIEMCY

W Niemczech kontrola przywozu i wywozu surowca diamentowego, wymagana przez rozporządzenie (WE) nr 2368/2002, oraz obsługa celna odbywać się będzie tylko pod adresem:

Hauptzollamt Koblenz
— Zollamt Idar-Oberstein —
Zertifizierungsstelle für Rohdiamanten
Hauptstraße 197
D-55743 Idar-Oberstein
Tel. (49-6781) 56 27-0
Faks (49-6781) 56 27-19
E-Mail: poststelle@zabir.bfinv.de

Do celów art. 5 ust. 3, art. 6, 9, 10, 14 ust. 3, art. 15 i 17 powyższego rozporządzenia, odnoszących się w szczególności do obowiązku sprawozdawczego względem Komisji, właściwym organem w Niemczech jest:

Oberfinanzdirektion Koblenz
Zoll- und Verbrauchsteuerabteilung
Vorort Außenwirtschaftsrecht
Postfach 10 07 64
D-67407 Neustadt/Weinstraße
Tel. (49-6321) 89 43 49
Fax (49-6321) 89 48 50
E-Mail: diamond.cert@ofdko-nw.bfinv.de

RUMUNIA

Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor
Direcția Metale Prețioase și Pietre Prețioase
Strada Georges Clemenceau Nr. 5, sectorul 1
București, România,
Cod poștal 010295
Tel. (40-21) 3184635, 3129890, 3121275
Fax (40-21) 3184635, 3143462
www.anpc.ro

ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO

Government Diamond Office
Global Business Group
Room W 3.111.B
Foreign and Commonwealth Office
King Charles Street
London SW1A 2AH
Tel. (44-207) 008 6903
Faks (44-207) 008 3905
E-mail: GDO@gtnet.gov.uk" "

Sprostowanie do rozporządzenia Komisji (WE) nr 1549/2006 z dnia 17 października 2006 r. zmieniającego załącznik I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 301 z dnia 31 października 2006 r.)

Strona 16, pierwsza kolumna:

zamiast: „6813 20”,

powinno być: „6813 20, 6813 81, 6813 89”.

Strona 16, kod 8522 90, druga kolumna:

zamiast: „Zespoły i podzespoły składające się z dwóch lub więcej części lub elementów złączonych ze sobą, do aparatury objętej podpozycją 8520 90”,

powinno być: „Zespoły i podzespoły składające się z dwóch lub więcej części lub elementów złączonych ze sobą, do aparatury objętej podpozycją 8519 81 95 i 8519 89 90”.

Strona 151, kod 2008 30 51, druga kolumna:

zamiast: „Cząstki grejpfrutów”,

powinno być: „Cząstki grejpfrutów, włącznie z pomelo”.

Strona 152, kod 2008 30 71, druga kolumna:

zamiast: „Cząstki grejpfrutów”,

powinno być: „Cząstki grejpfrutów, włącznie z pomelo”.

Strona 311, Dział 44, Uwagi:

zamiast: „4. Wyroby objęte pozycją 4410, 4411 lub 4412 mogą być ufomowane w kształty stosowane do towarów objętych pozycją 4409, gięte, falowane, perforowane, cięte lub formowane w kształty inne niż kwadraty lub prostokąty oraz podlegające dowolnym innym operacjom, pod warunkiem że nie nadadzą one im właściwości artykułów objętych innymi pozycjami.”,

powinno być: „4. Wyroby objęte pozycją 4410, 4411 lub 4412 mogą być obrobione w taki sposób, aby tworzyć kształty dopuszczone w odniesieniu do towarów objętych pozycją 4409, gięte, falowane, perforowane, cięte lub formowane w kształty inne niż kwadraty lub prostokąty lub poddane dowolnym innym operacjom, pod warunkiem że nie nada to im charakteru artykułów objętych innymi pozycjami.”.

Strona 319, wiersz przed kodem 4412 94, druga kolumna:

zamiast: „Pozostała”,

powinno być: „Pozostałe”.

Strona 319, kod 4412 94 90, druga kolumna:

zamiast: „Pozostała”,

powinno być: „Pozostałe”.

Strona 319, kod 4412 99 30, druga kolumna:

zamiast: „Zawierająca przynajmniej jedną warstwę z płyty wiórowej”,

powinno być: „Zawierające przynajmniej jedną warstwę z płyty wiórowej”.

Strona 319, kod 4412 99 70, druga kolumna:

zamiast: „Pozostała”,

powinno być: „Pozostałe”.

Strona 472, wiersz po kodzie 7306 19 90, trzecia kolumna:

skreśla się: „bez cła”.

Strona 476, wiersz po kodzie 7314 39 00, druga kolumna:

zamiast: „Pozostała kratka, siatka i ogrodzenie, spawane na przecięciach.”,

powinno być: „Pozostała tkanina, kratka, siatka i ogrodzenie.”.

Strona 561, wiersz po kodzie 8486 90 10, trzecia kolumna:

skreśla się: „bez cła”.

Strona 571, kod 8516 60, druga kolumna:

zamiast: „Pozostałe piece; kuchenki, płyty kuchenne, pierścienie do gotowania; ruszty.”,

powinno być: „Pozostałe piece; kuchenki, płyty kuchenne, pierścienie do gotowania; grille i ruszty.”.

Strona 571, kod 8516 60 51, druga kolumna:

zamiast: „Piekarniki do wbudowania”,

powinno być: „Płyty grzewcze do wbudowania”.

Strona 578, kod 8528 49 10, druga kolumna:

zamiast: „Czarno-biała lub inna monochromatyczna”,

powinno być: „Czarno-białe lub inne monochromatyczne”.

Strona 579, kod 8528 59 10, druga kolumna:

zamiast: „Czarno-biała lub inna monochromatyczna”,

powinno być: „Czarno-białe lub inne monochromatyczne”.

Strona 579, kod 8528 69 91, druga kolumna:

zamiast: „Czarno-biała lub inna monochromatyczna”,

powinno być: „Czarno-białe lub inne monochromatyczne”.

Strona 594, Dział 87, Uwagi:

zamiast: „2. W niniejszym dziale określenie »ciągniki« oznacza pojazdy przeznaczone do ciągnięcia lub pchania innych pojazdów, urządzeń lub ładunków, nawet wyposażone w osprzęt umożliwiający, w połączeniu z podstawowym wykorzystaniem ciągnika, transport narzędzi, nasion, nawozów lub pozostałych towarów.”,

powinno być: „2. W niniejszym dziale określenie »ciągniki« oznacza pojazdy skonstruowane zasadniczo do ciągnięcia lub pchania innych pojazdów, urządzeń lub ładunków, nawet wyposażone w osprzęt umożliwiający, w połączeniu z podstawowym wykorzystaniem ciągnika, transport narzędzi, nasion, nawozów lub pozostałych towarów.”.

Strona 610, Dział 90, Uwagi:

zamiast: „1. h) ...zapisu dźwięku (pozycja 8519 lub 8520); głowic dźwiękowych...”,

powinno być: „1. h) ...zapisu dźwięku (pozycja 8519); głowic dźwiękowych...”.

Strona 650:

zamiast: „Agenzia delle Dogane
Area Centrale Gestione Tributi e Rapporto con gli Utenti
Ufficio per la tariffa doganale, per i dazi e per i regimi dei prodotti agricoli
Via Mario Carucci, 71
00143 Roma”,

powinno być: „Agenzia delle Dogane
Area Centrale Gestione Tributi e Rapporto con gli Utenti
Ufficio per la tariffa doganale, per i dazi e per i regimi dei prodotti agricoli
Via Mario Carucci, 71
I-00143 Roma

e

Istituto Nazionale di Statistica
Servizio Commercio con l'Estero
Via Cesare Balbo 16
I-00184 Roma”.

Strona 651, Dział 98 (zawartość tabeli):

zamiast: „Właściwy dyrektor izhy celnej”,

powinno być: „Właściwy dyrektor izby celnej”.

Strona 853, lp. 60, kod 0803 00 19:

skreśla się liczbę porządkową 60.
